

In de serie 'het alleen van het geloof' stonden we al stil bij Psalm 23 en 62 en Fil.3:8 – alleen God en zijn Christus is me genoeg. Deze keer Romeinen 6: Jezus alleen kan bevrijden uit de verslavende zonde.
We zongen uit Psalm 81:4,8,9, Gezang 87, 182:1,2, EL 206 en 245 en Opwekking 575.

In 1814, tweehonderd jaar geleden, is in Nederland de handel in slaven afgeschaft. Geen zwarte slaven meer op boten naar Amerika. Vijftig jaar later volgde de slavernij zelf. In de VS kostte dat president Abraham Lincoln zijn leven.

Maar een vrijgelaten slaaf: wat moet die? Zomaar weggaan bij zijn heer?

In het oude Rome was bijna de helft van de bevolking slaaf. Iemand die vrij kwam, bleef toch aan zijn heer verbonden. Hij droeg zijn naam en moest regelmatig terug komen om toch weer te dienen.

In Rom.6 schrijft Paulus hoe je wekomt uit de slavernij aan de zonde.

Zonde werkt eigenlijk altijd verslavend.: je móét egoïstisch zijn, of jaloers, of driftig. Je móét iets drinken of gebruiken of achter je pc kruipen. De genothormonen laten je voelen dat het goed voor je is.

Tegelijk voel je dat het helemaal niet goed is. Je probeert ermee te stoppen. Je bidt om vergeving. En je valt weer in de fout. En je vraagt weer om vergeving.

In Rom.5 heeft Paulus gezegd dat er genade in overvloed is. Zijn tegenstander vinden dat te gemakkelijk: dat werkt alleen maar méér zonde in de hand. Zij zoeken de oplossing in de wet. Hou je daaraan.

Tja, maar dat is nu net het probleem, dat kun je niet. Bovendien, is het wel waar? Dat je van meer genade meer gaat zondigen...? Heemaal niet! zegt Paulus (6:2).

Genade is voor Paulus: dat je helemaal vergroeid bent met de dood van Jezus. Jezus is gestorven met mijn zonden op zijn rug. Dat betekent dat ik zelf eigenlijk met Hem mee gestorven ben. Dat betekent dat ik nu voortaan dood ben voor de zonde. Juridisch gezien heeft de zonde niets meer over mij te zeggen (6:7).

Maar het is nog mooier: je bent ook vergroeid met het leven van Jezus (6:5)! Je leventje komt daarmee in een heel nieuw perspectief te staan. Wat een kansen. Vrijheid. Ik kán nog wel zondigen, maar hoéft het niet meer!

Is dit nu automatisch de ervaring van iedere gelovige? Blijkbaar niet – anders had Paulus het niet hoeven op te schrijven. Paulus begint daarom ook niet over onze ervaring, maar over datgene wat we kunnen wéten! (6:3,6,9)
Als je iets weet, kun je er rekening mee gaan houden (6:11)

Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken. Of misschien iets heel anders.

1. Praat eens door over het verslavende element van de zonde (niet alleen de 'echte' verslavingen).
2. Zie jij jezelf als dood voor de zonde? Waarom wel/niet? Heb je wat aan het 'nog wel kunnen' maar 'niet meer moeten'?
3. Hoe concreet is de dood en de opstanding van Jezus in jouw leven? Hoe komt dat?
4. Wat is in jouw beleving het verschil tussen 'weten' en 'ervaren'?
Denk aan het treintje van de Alpha cursus: Feit – Geloof – Ervaring. In deze volgorde.
5. Paulus noemt in 6:3,4 de doop. Wat betekent de doop voor jou?
6. Voor wie meer wil.
 - a. Lees Rom.6:1-14 ook eens in één of twee andere vertalingen. Probeer eens iets te vinden wat in een andere vertaling krachtiger tot je doordringt.
 - b. Wij zijn in Christus gestorven. Ga in Efeziërs 1 dat 'in Hem' eens onderstrepen en onderzoeken.
 - c. Kan Hebr.7:9-10 je helpen om dat 'in' te begrijpen? Levi was in Abraham. In wie was jij?
 - d. De brieven van Paulus beginnen vaak met 'hoe het dankzij Jezus is' en eindigen met 'hoe wij nu dus kunnen en moeten leven'. Waarom in deze volgorde?
Zie bijvoorbeeld het werkwoord 'stellen' in 6:11-13 en dan in 12:1-2. In deze volgorde opgeschreven.